

Festes i incendis

Com cada estiu, l'amenaça del foc a la Serra es aquí. Una imprudència, una ignició fortuïta o qualsevol altra causa, juntament amb la sequera estival, poden desfermar l'incendi. El perill és molt alt i les conseqüències poden ser devastadores. Per a la biodiversitat, per al paisatge (una de les nostres principals fonts de riquesa) i, fins i tot, per als béns i les vides humanes.

La possibilitat de tornar tenir un foc de grans dimensions a la Tramuntana es una realitat. Un d'aquells focs on la confluència de determinats factors (baixa humitat, vent, orografia,...) pot fer que se'n vagi de mare i que la gran quantitat de combustible i la continuïtat forestal, sense la compartimentació agrícola d'un temps, doni lloc a un front de flames que s'estengui amb rapidesa.

Cal tenir clar que a la temporada d'estiu, el foc no hi ha de ser present de cap de les maneres. La nostra cultura popular va molt associada a les flames, però tal vegada haguem de fer una reflexió al respecte. És cert que la consciència va en augment i són excepcionals les il·legals pràctiques de cremes de vegetació a l'estiu. Però hi ha d'altres accions, de caire "domèstic" i lligades al gaudi, on l'amenaça del foc hi es present: coets, barbacoes, foguerons.....

La vegetació mediterrània es troba ara mateix immersa es una situació de sequera tal que la més mínima flama o una innocent espurna poden iniciar una catàstrofe. Un bon exemple d'aquesta amenaça són els típics i imminents foguerons de Sant Joan, que de forma imprudent alguns arriben a encendre a qualque amagada cala de la Serra, o a prop d'un bosc o una garriga, ignorant que la celebració pot acabar en tragèdia i que la multa per aquest delictes no és cap broma.

Celebrar sí. Però amb seny i "sense jugar amb foc" .....!!!